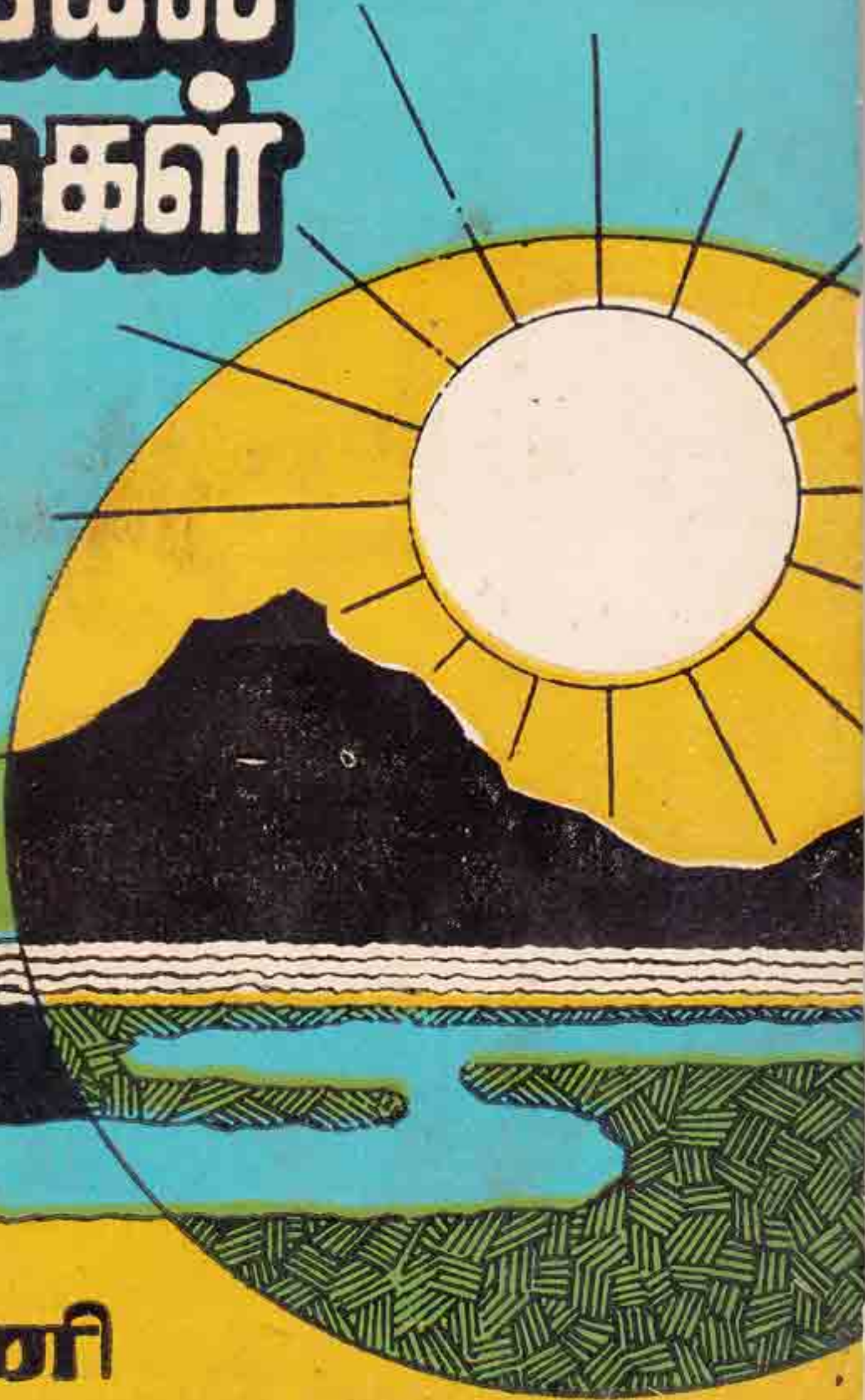

பஞ்ச பூதங்களின் அறிவியல் கதைகள்

சாரதி
பதிப்பகம்

நீலமணி

மண்ணின் மாண்பு

“உலகம் வேறு, நீ வேறு அல்ல;—
உள்ளது ஒன்றே.”

—அத்வைதம்

அமலாபுரம் ஓர் அழகிய கிராமம். கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை பச்சைப் பசேல் என்ற வயல் வெளிகள். தென்னை, மா, பலா போன்ற மரங்களினால் அடர்ந்து செழித்து வளர்ந்த தோட்டம் துரவுகளுடன் கூடிய இயற்கை வளம் பொருந்திய கிராமம்.

ஊரைச் சுற்றிலும் வேலி போட்டாற் போன்று அழகிய பாலாறு வளைத்து, நெளிந்து சென்று கொண்டிருந்தது.

நாகரிகத்தின் வாடை படியாத அந்தக் கிராம மக்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயம். சிலர் தச்சுத் தொழில், கட்டிட வேலை போன்ற தொழில்களும் செய்து வந்தனர்.

அந்த ஊரிலுள்ள இளஞ்சிறுவர்களுக்கு கடிதம் படிக்கவும், கையெழுத்துப் போடவும்

உலகநாதன் சொன்னை பூமியின் கதை

அமலாபுரத்துச் சிறுவர்கள்-அழகப்பன் உட்பட அனைவரும் குறித்த நேரத்திற்கு முன்பே மண்டபத்தில் வந்து கூடி விட்டனர்.

எல்லோருடைய கண்களும் அந்த தேவகுமாரர்களின் வருகையையே ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ஆனால்—

எங்கிருந்தோ, எப்படியோ, குறித்த நேரத்தில் அந்த ஐந்து தேவகுமாரர்களும் மண்டபத்தில் அவர்களின் கண் எதிரில் வந்து நின்றனர்.

அனைவரும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கில் ஆரவாரம் செய்து வரவேற்றனர். தேவகுமாரர்கள் ஒவ்வொருவரும், அவர்களுக்குத் தனித்தனியே வணக்கம் தெரிவித்தனர்.

கங்காதரன் கூறிய நீரின் கதை

“வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற்பாற்று”

—குறள்

மறுநாள் மாலை குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு
கிராமத்துச் சிறுவர்கள் அனைவரும் மண்டபத்தில்
ஒன்று கூடி, தேவகுமாரர்களின் வருகைக்காகக்
காத்திருந்தனர். நேரம் செல்லச் செல்ல ஆர்வத்
தினால் அழகப்பனின் விழிகள் அறிவுக்கு விருந்
தான கதை கூறிய அந்தப் புதிய நண்பர்களின்
வரவை எதிர்நோக்கி அங்கு மிங்கும் துழாவின.

சொன்ன சொல் தவறாத தேவகுமாரர்கள்
அவர்கள் யாரும் அறியாது எங்கிருந்தோ ‘பளிச்’
சென்று அவர்கள் மத்தியில் வந்து நின்றனர்.

அவர்களது மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் அடங்குமுன்
கங்காதரன் கூறினான்:

அக்கினி புத்திரன் சொன்ன நெருப்பின் கதை

“நேற்று கங்காதரன் சொன்ன கதை உங்களுக்குக் கெல்லாம் பிடித்திருந்ததா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே உலகநாதன் தன் சகோதரர்களுடன் அந்தக் கிராமத்துச் சிறுவர்கள் மத்தியில் அமர்ந்தான்.

“ரொம்பப் பிடிச்சிருந்தது அண்ணா,” என்று அனைவரும் சேர்ந்தாற்போல் கூறினார்கள்.

“மழையைப் பார்த்திருக்கோம்; மழையிலே நனைஞ்சுக்கிட்டே விளையாடிக்கூட இருக்கோம். மழை ஆகாசத்திலேருந்து கொட்டுதுன்னு மட்டும் தான் எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனா ஏன் கொட்டுது; எப்படிக் கொட்டுது; எதுக்காகக் கொட்டுது என்கிறதையெல்லாம் அண்ணன் விளக்கிச் சொல்லிட்டிருந்தப்போ, ஜலதோஷமே பிடிச்சிட்டாப்பிலே இருந்துச்சு” என்று மாடசாமி வேடிக்கையாகக் கூறியபோது அனைவரும் சேர்ந்து சிரித்தனர்.

4. தென்றலழகன் கூறிய காற்றின் கதை

“கண்ணால் என்னைக் காண முடியாது; ஆனாலும்—
நான் இல்லை என்று உங்களால் சொல்லமுடியாது;
என் பெயர் என்ன?”

—ஒரு வீடுகதை

இன்னும் இரண்டே ரன் எடுத்தால் போதும்;
இந்தியா ஆஸ்திரேலியாவை வென்று வெற்றி
வாகை சூடிவிடும் என்ற நிலையில் ரவிசாஸ்திரி
பாட் செய்து கொண்டிருந்தார். அடுத்து—

ஆஸ்திரேலிய வீரர் மாத்யூஸ் வீசிய பந்தை
ரவிசாஸ்திரி வெகு லாகவமாக அடித்து ஒரு ரன்
சேர்த்தார். இப்போது இந்தியா வெற்றி பெறத்
தேவையானது ஒரே ஒரு ரன்தான் என்கிற
நிலைமை ஏற்பட்டபோது அழகப்பன் தன்னையும்
மறந்து “வெல்டன் சாஸ்திரி; லிக்டரி ஃபார்
இந்தியா” என்று கத்தினான்.

சென்னை சிதம்பரம் ஸ்டேடியத்தில் ரசிகர்
களிடையே ஏற்பட்டிருந்த பரபரப்பும், மகிழ்ச்சா
ஆரவாரமும், டிரான்சிஸ்டரைத் திணர அடித்துக்
கொண்டிருந்தது.